

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 stycznia 2016 roku

Sąd Rejonowy w Ciechanowie, w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: SSR Małgorzata Domurad-Wilkowska

Protokolant: Urszula Maliszewska

w obecności Prokuratora: Sławomira Fronczaka

po rozpoznaniu na posiedzeniu w dniu 27 stycznia 2016 roku w Ciechanowie

sprawy **L. D.**, urodzonego (...) w C., syna D. i M. z domu K.

oskarżonego o to, że:

w nocy z 30 września 2015 r. na 01 października 2015 r. w C. przy ul. (...), po uprzednim wybiciu szyby w drzwiach wejściowych dostał się do wnętrza sklepu spożywczo-przemysłowego skąd usiłował zabrać w celu przywłaszczenia papierosy na szkodę A. P. (1) lecz zamierzonego celu nie osiągnął z uwagi na interwencję funkcjonariuszy Policji, przy czym zarzucanego mu czynu dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu ponad 6 miesięcy kary pozbawienia wolności orzeczonej za umyślne przestępstwo podobne,

tj. o przestępstwo z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

ORZEKA:

- oskarżonego **L. D.** uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu, tj. przestępstwa z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. i za to na podstawie powołanych przepisów skazuje go, zaś na podstawie art. 14 § 1 k.k. w zw. z art. 279 § 1 k.k. wymierza mu karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności;
- na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności zalicza oskarżonemu okres zatrzymania w sprawie w dniu 01 października 2015 roku od godz. 01:10 do godz. 16:10, przyjmując wykonanie 1 (jednego) dnia kary pozbawienia wolności;
- zwalnia oskarżonego od opłaty a pozostałe koszty sądowe przejmuje na rachunek Skarbu Państwa.

II K 816/15

UZASADNIENIE

Na podstawie zebranego w sprawie materiału dowodowego Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 30 września 2015r. **L. D.** wyszedł z domu około godz. 20.00. Wcześniej spożył dużą ilość alkoholu. Poszedł na ul. (...) do lokalu, w którym urządza się gry na automatach. Wygrał tam 100 złotych. Następnie udał się do innego takiego lokalu, gdzie przegrał na automatach wszystkie pieniądze. Wyszedł z lokalu i chciał iść do swojego wujka. Szedł ulicą (...) w C..

(dowód – częściowo wyjaśnienia oskarżonego k. 21-23, zeznania świadka M. B. k. 5-6 zbioru C)

Przechodząc koło sklepu mieszczącego się przy ul. (...) w C. Ł. D. podniósł z ziemi kamień, owinął go w swoją bluzę i wybił szybę w drzwiach wejściowych do sklepu. Wszedł do środka. Wchodząc skaleczył rękę o odłamki szyby. W środku popakował w reklamówki i przygotował do wyniesienia 240 paczek papierosów różnych marek o wartości 3200 złotych. Schował też do kieszeni kilkanaście sztuk papierosów marki PS – P. and S.. Nie zdążył wyjść ze sklepu bowiem pod sklep około godz. 00.45 podjechał partol Policji i Ł. D. został zatrzymany przez funkcjonariuszy.

Po zbadaniu urządzeniem do badania stanu trzeźwości (...) wykazało ono u Ł. D. stężenie alkoholu w wymiarze 0,77 mg/l i 0,78 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu.

(dowód – częściowo wyjaśnienia oskarżonego k. 21-23, zeznania świadka A. P. k. 1-2 zbioru C, protokół badania trzeźwości k. 4, protokół oględzin miejsca k. 9-11, protokół zatrzymania rzeczy k. 5-6, protokół zatrzymania osoby k. 18, dokumentacja fotograficzna k. 27-30, protokół oględzin k. 47, 48-49)

Oskarżony ma 26 lat, posiada wykształcenie gimnazjalne, nie ma żadnego wyuczonego zawodu. Oskarżony nie pracuje, pozostaje na utrzymaniu matki. Oskarżony jest kawalerem, nie ma dzieci ani nikogo na utrzymaniu. Oskarżony nie posiada żadnego majątku. Oskarżony był wielokrotnie karany. Nigdy nie leczył się psychiatrycznie, neurologicznie ani odwykowo. (karta karna k. 32-34, odpisy wyroków k. 36-40,41-43,44-46, protokół przesłuchania podejrzanego k. 21-23)

W toku postępowania przygotowawczego oskarżony **Ł. D.** przyznał się w całości do popełnienia zarzucanego mu czynu i złożył wyjaśnienia w sprawie. Podał, iż w dniu 30 września 2015r. wypił dużą ilość alkoholu. Grał na automatach na ul. (...) w C.. Wygrał 100 złotych. Potem poszedł do innego lokalu także grać na automatach ale tam przegrał wszystkie pieniądze. Następnie szedł ulicą (...). Miał zamiar iść do wujka. Oskarżony wskazał, że był mocno pijany i nie panował nad swoim zachowaniem. Przechodząc koło sklepu spożywczego podniósł z ziemi kamień, owinął go w bluzę i uderzył w szybę w drzwiach sklepu. Owinął kamień w bluzę aby zmniejszyć hałas. Kamieniem tym wybił szybę i wszedł do środka sklepu. Jak wchodził skaleczył sobie rękę. Gdy był wewnątrz sklepu po chwili przyjechała Policja i został zatrzymany. Zdążył tylko wyjąć z jednej z paczek kilka papierosów, które schował do kieszeni. Oskarżony dodał, że żałuje tego co zrobił. Dokonał tego włamania nie zastanawiając się nad konsekwencjami. Wniósł także o wymierzenie mu uzgodnionej z Prokuratorem kary w trybie art. 335 k.p.k. tj. kary 1 roku pozbawienia wolności. Wniósł także o zwolnienie go od kosztów sądowych w sprawie. (k. 23)

Sąd zważył, co następuje:

W ocenie Sądu przyznanie się oskarżonego do winy nie budzi wątpliwości. Oskarżony przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu, wyjaśnił okoliczności jego popełnienia. Nadto treść jego wyjaśnień potwierdzają rzeczowe źródła dowodowe zgromadzone w sprawie tj. protokół badania trzeźwości (k.4), protokół zatrzymania rzeczy (k.5-6). Sąd zanegował tą część wyjaśnień oskarżonego, iż po wejściu do wnętrza sklepu zdążył on tylko schować do kieszeni kilkanaście sztuk papierosów zanim przyjechała Policja. Z zeznań pokrzywdzonej (k. 1-2 zbioru C), a także z protokołu oględzin miejsca (k.9-11) oraz dokumentacji fotograficznej (k.27-30) niezbicie wynika, że oskarżony przygotował do wyniesienia papierosy, które popakował do reklamówek, jednakże z uwagi na interwencję Policji nie zdążył tego zrobić.

A. P. (1) – właścicielka sklepu przy ul. (...) podała, że w nocy z 30 września 2015r. na 01 października 2015r. nieznanego jej sprawca dokonał włamania do jej sklepu. O włamaniu została telefonicznie powiadomiona przez dyżurnego Komendy Powiatowej Policji w C.. Gdy świadek przyjechała na miejsce do sklepu to byli tam policjanci. Zobaczyła, że w szybie w drzwiach wejściowych jest otwór wybity w szybie a cała szyba jest popękana. Zamek drzwi nie był uszkodzony, świadek otworzyła drzwi z klucza. Wewnątrz sklepu leżały resztki zbitej szyby, za regałami były ślady plądrowania i był przygotowany towar do wyniesienia w reklamówkach. Były przygotowane do wyniesienia papierosy różnych marek. Świadek podała, iż łącznie sprawca przygotował do wyniesienia 240 paczek papierosów o wartości 3200 złotych. Nadto A. P. zeznała, że nie wie kto dokonał włamania. Dodała, że sklep zamknęła w dniu 30 września 2015r. o godz. 23.15 lub 23.20. Pozamykała drzwi, pogasiła światła i poszła do domu. Wychodząc do domu świadek zostawiła w sklepie w szufladzie z zostawionym kluczykiem pod kasą fiskalną pieniądze w bilonie i banknotach o łącznej wartości około 500

złotych. Gdy weszła po włamaniu do sklepu w szufladzie nie było kluczyka i banknotów też nie było. Nadto świadek dodała, że w sklepie nie ma alarmu ani monitoringu. Sklep nie jest też ubezpieczony od tego typu zdarzeń. (k. 1-2 zbioru C).

Sąd dał wiarę przesłuchanej w sprawie pokrzywdzonej. Jej relacja jest spójna wewnętrznie, wiarygodna i logiczna. Jej relację uprawdopodobniają nadto rzeczowe źródła dowodowe zgromadzone w sprawie w szczególności w postaci protokołu oględzin miejsca (k. 9-11), protokołu zatrzymania rzeczy (k. 5-7), dokumentacji fotograficznej (k. 27-30). Sąd nie znalazł więc powodu aby relacji świadka odmówić wiarygodności.

Sąd podzielił zeznania świadka **M. B. (2)** – matki oskarżonego, chociaż dla ustalenia winy oskarżonego miały one znaczenie drugorzędne. Świadek wskazała jedynie, że jej syn wyszedł z domu w dniu 30 września 2015r. około godz. 20.00. Świadek nie wiedziała gdzie poszedł. (k. 5-6 zbioru C)

Sąd ocenił nadto jako wiarygodne pozostałe dokumenty zgromadzone i ujawnione w sprawie, uznając iż są one jednoznaczne i pełne, a w toku postępowania nie zgłaszano również zastrzeżeń co do ich treści.

Sąd podzielił kwalifikację prawną przyjętą przez oskarżyciela publicznego w skierowanym przeciwko oskarżonemu akcie oskarżenia.

Włamanie w znaczeniu przepisu art. 279 § 1 k.k. jest „ (...) usunięciem przeszkody oznaczającej, że wejście do pomieszczenia jest zabronione dla osób do tego nieupoważnionych. Występujące najczęściej w praktyce sposoby dokonania włamania to tradycyjne działania sprawcy skierowane bezpośrednio na pokonanie przeszkód zabezpieczających pomieszczenie, w którym znajduje się mienie (rzeczy) będące przedmiotem kradzieży (...), które sprawca niszczy, uszkadza lub otwiera podrobionym kluczem, wytrychem lub uzyskanym bezprawnie oryginalnym kluczem (...)”. (Kodeks karny. Część szczególna. Komentarz. Pod red. A. Wąska, C. H. Beck 2004, t. II, s. 715)

Zdaniem Sądu oskarżony dopuścił się zarzucanego mu czynu w stadium usiłowania. Usiłowanie jest formą stadialną przestępstwa bezpośrednio poprzedzającą dokonanie. Zgodnie z utrwaloną w prawie polskim formułą, usiłowaniem jest czyn podjęty w zamiarze popełnienia przestępstwa zmierzający bezpośrednio do dokonania, które jednak nie następuje. Brak dokonania oznacza, że zachowanie się sprawcy nie zrealizowało wszystkich znamion czynu zabronionego, w szczególności nie spowodowało skutku, do którego sprawca zmierzał.

W niniejszej sprawie oskarżony zmierzał bezpośrednio do dokonania kradzieży z włamaniem. Pokonał zabezpieczenie w postaci drzwi wejściowych, wybijając szybę w tych drzwiach i dostając się do środka. Następnie zaczął płądrować pomieszczenie i przygotował sobie do wyniesienia w reklamówkach papierosy w ilości 240 paczek. Schował także do kieszeni kilkanaście sztuk papierosów. Z uwagi na interwencję Policji nie udało mu się jednak wyjść ze sklepu z przygotowanym towarem. Przestępstwo kradzieży jest przestępstwem materialnym, a jego dokonanie następuje z chwilą objęcia we władanie przedmiotu kradzieży, co w sprawie niniejszej nie nastąpiło. Niewątpliwie oskarżony działał z zamiarem bezpośrednim.

Ł. D. jest osobą wielokrotnie karaną. W związku z wyrokiem łącznym w sprawie II K 425/12 Sądu Rejonowego w Ciechanowie, który połączył oskarżonemu skazania za przestępstwa z art. 278 § 1 k.k., art. 279 § 1 k.k., art. 288 § 1 k.k. i inne, oskarżony odbywał karę w wymiarze 2 lat i 7 miesięcy pozbawienia wolności w okresie od 06 kwietnia 2013r. do 12 maja 2015r. z okresami zaliczonymi na poczet odbywanej kary. (odpis wyroku k.36-40, karta karna k. 32-34).

Wobec powyższego oskarżony popełnił zarzucany mu czyn w warunkach art. 64 § 1 k.k.

W czasie popełnienia czynu oskarżony był osobą dorosłą, poczytalną, nadto doskonale zdawał sobie sprawę z bezprawności swojego postępowania oraz z tego, że nie zachodzi żadna okoliczność wyłączająca bezprawność czynu lub winę. Można więc było od niego wymagać zachowania zgodnego z prawem.

Przy wymiarze kary oskarżonemu Sąd wziął pod uwagę - zgodnie z art. 53 k.k. - szereg okoliczności wpływających na jej wymiar, a zwłaszcza sposób zachowania sprawcy, stopień społecznej szkodliwości przypisanego mu czynu,

właściwości i warunki osobiste sprawcy oraz jego sposób życia przed popełnieniem przestępstwa i zachowanie się po jego popełnieniu.

Oskarżyciel publiczny zgodnie z dyspozycją przepisu art. 335 § 1 k.p.k. wystąpił z wnioskiem o wydanie wyroku skazującego bez przeprowadzania rozprawy. Sąd mając na względzie, iż wniosek ten odpowiada warunkom formalnym, oskarżony wniósł o wymierzanie mu kary zawartej we wniosku Prokuratora w trakcie postępowania przygotowawczego (k. 21-23), a także osobiście podczas posiedzenia przed Sądem (k. 24 akt głównych), oskarżony przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i złożył wyjaśnienia, a także okoliczności popełnienia przestępstwa nie budzą wątpliwości i cele postępowania zostaną osiągnięte mimo nie przeprowadzania rozprawy, uwzględnił wniosek Prokuratora.

Uznając oskarżonego Ł. D. za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu tj. przestępstwa z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k., Sąd na podstawie art. 14 § 1 k.k. w zw. z art. 279 § 1 k.k. wymierzył oskarżonemu karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności.

Przy wymiarze kary na niekorzyść oskarżonego Sąd poczytał:

- znaczny stopień społecznej szkodliwości czynu mu przypisanego;
- uprzednią karalność za przestępstwa tego samego rodzaju;
- stopień winy oskarżonego i sposób jego działania.
- popełnienie czynu w warunkach recydywy specjalnej zwykłej

Jako okoliczność łagodzącą Sąd potraktował jedynie wykazanie żalu za popełniony czyn. Jednakże nie należy traktować przyznania się do winy oskarżonego jako szczególnego aktu skruchy mając na względzie całość zebranego w sprawie materiału dowodowego potwierdzającego jednoznacznie jego winę, a także zatrzymanie go przez policjantów na gorącym uczynku popełnienia przestępstwa. Także sytuacja materialna oskarżonego, brak dochodów, nie może być potraktowana jako okoliczność łagodząca. Brak źródła dochodu nie oznacza bowiem, że jedyną drogą do uzyskania środków pieniężnych jest dokonywanie przestępstw. Oskarżony mógł w inny – zgody z prawem sposób – starać się o poprawę swojej sytuacji.

Nie mogło umknąć także uwadze Sądu, iż zarzucanego czynu oskarżony dopuścił się umyślnie, z zamiarem bezpośrednim, z premedytacją. Co więcej, oskarżony znajdował się pod wpływem alkoholu w chwili popełnienia czynu. Jak wskazywał z tego powodu nie kontrolował swojego zachowania. Skoro alkohol ma na oskarżonego taki wpływ, to nasuwa się prosty wniosek, iż oskarżony winien wyeliminować spożywanie alkoholu, które biorąc pod uwagę jego tłumaczenie, może go doprowadzić do niekorzystnych w skutkach zdarzeń. W ocenie Sądu także działanie oskarżonego w warunkach recydywy specjalnej zwykłej musi zostać potraktowane jako okoliczność obciążająca. Jak wynika z odpisu wyroku (k. 36-40) oskarżony w maju 2015r. opuścił Zakład Karny, gdzie odbywał wieloletnie kary pozbawienia wolności.

Oskarżony jako osoba dorosła był w pełni świadomy swojego postępowania, można było więc od niego wymagać zachowania zgodnego z prawem. Taka postawa oskarżonego w sposób jednoznaczny wskazuje na lekceważący stosunek do wymiaru sprawiedliwości oraz na fakt, iż nie sprawdziła się pozytywna prognoza kryminologiczna postawiona w stosunku do oskarżonego podczas uprzednich skazań.

Mimo wszystko, mając na względzie wszystkie powyższe okoliczności Sąd uznał, iż kara łączna 1 roku, a więc kara minimalna za popełnienie czynu z art. 279 § 1 k.k. będzie karą adekwatną, uwzględniającą stopień winy sprawcy i spełni swój cel jako kara.

Sąd nie znalazł natomiast podstaw do zawieszenia wykonania orzeczonej wobec oskarżonego kary.

Przede wszystkim wskazać należy, iż zgodnie z nowym brzmieniem przepisu art. 69 § 1 k.k. obowiązującym od 01 lipca 2015r. – sąd może warunkowo zawiesić wykonanie kary pozbawienia wolności orzeczonej w wymiarze nieprzekraczającym roku, jeżeli sprawca w czasie popełnienia przestępstwa nie był skazany na karę pozbawienia wolności i jest to wystarczające dla osiągnięcia wobec niego celów kary, a w szczególności powrotowi do przestępstwa. Oskarżony był uprzednio wielokrotnie karany. W jego karcie karnej figuruje 8 wyroków skazujących na kary pozbawienia wolności (łącznie z dwoma wyrokami łącznymi). Już z tego powodu niemożliwe jest więc zawieszenie wobec oskarżonego wykonania orzeczonej kary. Nadto, oskarżony był wielokrotnie karany za czyny przeciwko mieniu. Mimo tego, oskarżony po raz kolejny popełnił takie samo przestępstwo. Fakt ten w ocenie Sądu uniemożliwia przyjęcie wobec oskarżonego pozytywnej prognozy kryminologicznej wskazującej, iż mimo zawieszenia wykonania orzeczonej kary zostaną spełnione jej cele, a w szczególności zapobiegnie to jego powrotowi do przestępstwa. Fakt uprzedniego skazania nie spowodował u oskarżonego woli nie wracania do przestępstwa. Powyższe jednoznacznie wskazuje, iż tylko kara bez warunkowego zawieszenia jej wykonania może spełnić swoją rolę. Skoro poprzednio orzekane kary nie przyniosły żadnego rezultatu, trudno uznać, że i w tym wypadku są podstawy do warunkowego zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności. Oskarżony powrócił na drogę przestępstwa. Ponownie dopuścił się czynu zabronionego. Zdaniem Sądu nie można więc z zachowania Ł. D. wywodzić pozytywnej prognozy kryminologicznej. Mając na względzie uprzednią wielokrotną karalność oskarżonego za popełnienie zarówno takich samych, jak też innych rodzajowo czynów, jak też okoliczności popełnionego przez oskarżonego czynu, Sąd nie znajduje potwierdzenia dla tezy, iż warunkowe zawieszenie wykonania kary spowoduje że oskarżony nie popełni kolejnych przestępstw. W ocenie Sądu wymierzenie kary z warunkowym zawieszeniem jej wykonania lub kary innej rodzajowo powodowałoby wręcz faktyczną bezkarność oskarżonego. Wymierzając karę z warunkowym zawieszeniem jej wykonania Sąd zobowiązany jest brać pod uwagę dyrektywy sądowego wymiaru kary wskazane w art. 53 kk. W ramach tych dyrektyw należy wziąć pod uwagę potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa. Zawieszenie wykonania orzeczonej kary nie powinno zaś rodzić w opinii społecznej przekonania, że sprawca przestępstwa pozostał w zasadzie bezkarny.

Sąd nadto na poczet orzeczonej wobec oskarżonego kary pozbawienia wolności zaliczył okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie zgodnie z dyspozycją przepisu art. 63 § 1 k.k.

Zdaniem Sądu orzeczona wobec oskarżonego kara pozbawienia wolności jest sprawiedliwa i słuszna w odczuciu społecznym, spełni tym samym wymogi prewencji generalnej, jak również stanowi zasłużoną dolegliwość jaka spotka oskarżonego za naruszenie pozostających pod ochroną prawa dóbr. Kara ta jest również współmierna do stopnia winy i społecznej szkodliwości przypisanych oskarżonemu czynów.

Na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. Sąd zwolnił oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych w sprawie. O kosztach Sąd orzekł mając na uwadze sytuację materialną oskarżonego – brak zatrudnienia i dochodów.

Z tych wszystkich względów orzeczono jak w części dyspozycyjnej wyroku.